

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 252
Simbătă
23
noiembrie
1991
3 lei

CUGETUL ZILEI

O procedare nepotrivită strică totul, chiar și dreptatea și rațiunea.

GRACIAN

După multe — multe luni (și „lupte seculare” — cum ar zice Nenea Iancu) în care a plouat cu propuneri de „modele occidentale”, dezbateri, amendamente, confruntări și infruntări la scenă deschisă, apoi votul individual, parlamentarii noștri au ieșit victorioși din marea bătălie pentru Constituție — una dintre cele „mai avansate”, „mai democratice” mai-mai „din lume”, cum au amendat-o (pozitiv, desigur) cu emfază, cu emoții, cu mândrie, cu-și-cu fesenștii noștri: „Legea legilor”, „pilonul de bază”, „podul de aur”, „ruptura definitivă cu trecutul”, „legătura individuală cu viitorul” etc. etc. — cuvinte umflate, zburcitate, bogat-sărace, toate spre a convinge... Pe cine? Eu ce? Spre a se convinge domniile lor, parlamentarii? Pen-

Constituția

tru că poporul nu prea știe, n-a avut timp să urmărească ce fel de constituție s-a scris și s-a votat. Multimile se zbat — alături de... dezbaterile senatorilor și deputaților — în griji, nevoi, incertitudini. Coșnița zilei de azi, hainele și ghețele copiilor pentru iarnă, leaful, locul de muncă sunt subiecte mult mai dramatice, mai presante, mai dătătoare de „frisoane existențiale” decât articolul numărul... Fie el și din constituție. Chiar și așa, nimeni nu poate fi indiferent față de legea căreia i se va supune, dar omul simplu știe o „politică” esențială: dacă eu trebuie să lucrez bine atunci să lucrez bine și cei care mă conduc! Dacă cei ce fac legi, le fac proaste atunci ar trebui să fie pedepsiți cu foamea (fără a se mai aștepta pedeapsa istoriei viitoare!).

Și din cite am constatat până acum, de când trăim — vezi bine, în libertate și democrație — nu toate legile și hotărârile „aleșilor” și „numiților” să ne gospodărească viața sint bune. Când e vorba de „construirea” destinelor țării nu poți merge pe zicala: „las” că doar n-au intrat zilele-n sac” și... ce-am făcut astăzi prost, vom face bine mâine, vom mai schimba, pe ici pe colo, prin punctele esențiale. În facerea unei legi, etica lucrului bine făcut trebuie să fie lege.

Fără cuvinte mari, măreția se simte cu adevărat la ea acasă.

Traian SUCIU

Metafora siamezilor

Într-o lume contorsionată de toate relele — războaie, boli și foamete, minciună, crimă și politicianism — monstruoasă capătă valențele normalului, handicapul devine măsură a lucrurilor. (În fond, cine poate pune semn unde se sfârșește normalitatea și unde începe anormalul?)

Dincolo (și dincoace) de mesajul său moralizator, piesa lui Göran Tunström, *CHANG ENG* rămâne operă deschisă. Ceea ce i-a și dat posibilitatea talentatului regizor Iulian Vișa să construiască cele mai îndrăznețe imagini scenice, șocante, în aceeași măsură, pentru suflet și rațiune. Grotescul și sublimul se amestecă până la „identitate”, se desfac până la „necunoaștere”, într-o continuă Petrecere, al cărei scop abia se relevă, undeva în adâncul ființei, condamnate la unicitate în diversitate.

Eul nu prinde „contur” decât în celălalt, mulțimea nu se reface decât în ins, — păcătos purtător al Divinității — prin creație.

Premiera de joi seara (21. nov. '91) a fost (dincolo sau dincoace de laude și critică la... persoană) un triumf pentru arta scenică sibiană și, de ce nu, pentru cea națională.

Traian SUCIU

PREMIERĂ • PREMIERĂ

La Teatrul de Stat Sibiu

CHANG ENG

de GÖRAN TUNSTRÖM

Copie a unei litografii din 1839 a gemenilor siamezi

INTERVIU, CRONICĂ, ISTORIE
ÎN PAGINA 2

Unde nu-i cap, vai de picioare!

Alarmați pe de-o parte de primele semne ale iernii, a cărei răsuflare de gheață am resimțit-o cu toții încă de acum o lună, pe de altă parte înspăimântați peste măsură de prețurile impuse de... guvernul Stolojan, de la mic la mare am luat cu asalt magazinele de stat sau private în căutare de încălțăminte specifică sezonului, cu atât mai mult cu cât noile prețuri stabilite pentru combustibilii lichizi ne-au dat de înțeles că mersul pe jos rămâne deocamdată singura alternativă cu adevărat economică. Dacă nu cumva în cele din urmă se va institui pentru această „activitate” vreo taxă ori impozit!

Dar, iată ce am constatat în urma raidului efectuat în acest scop zilele trecute, în municipiul Medias: La magazinul de încălțăminte din str. Blajului nr. 13, d-na Vlas Ana, gestionara acestuia, se arată ofuscată de prezența noastră care ar putea „defăima” comerțul de stat”. Departe de noi acest gând, prezentarea veridică a situației existente neputând fi apreciată drept pognegrire. Cu toate că, momentan, singurele sortimente oferite celor interesați sint ghe-

tele pentru bărbați, la prețul de 1280 și 1586 lei, ca și cizmele de damă (din stocul de anul trecut) la 729 lei, sintem asigurați că magazinul este foarte rentabil, luna trecută avind realizări de peste un milion lei. Pe șos. Sibului nr. 56, la magazinul textile-încălțăminte se găsesc doar cizme din înlocuitori, pentru femei și copii, la prețuri de 830 și respectiv 766 lei. La magazinul de încălțăminte „Romarta” din str. Republicii nr. 5, aceeași sortimentare ca și la primul menționat, în plus existind doar apăschiuri la 600 lei și cizme din piele, pentru femei, la 755 lei, ambele din stocul de anul trecut, total nerecomandabile însă, d-na Creța Ana, gestionară la raionul încălțăminte din cadrul magazinului universal „Transilvania” ne invită să privim rafturile dezolant de goale, presărate ici-colo cu cizme din înlocuitori, pentru femei, la prețuri de 716 lei. „Perspectivele rămân pentru noi la fel de sumbre. În primul rînd nu avem bani pentru achiziții, iar în al doilea rînd S.C. „Clujana” S.A., singurul nostru furnizor cu greutate, nu mai li-

vrea produsele sale fără comenzi sau contracte ferme. Situație identică și în cartierul Gura Cîmpului, la magazinul specializat, din str. 1 Decembrie nr. 23, unde în mod cu totul surprinzător remarcăm încălțăminte de iarnă pentru copii (cizme și ghețe, mărimi între 14 și 19) la prețuri de 96 lei (din stocul vechi) și 620 lei.

În comerțul privat ne-am oprit doar la 2-3 magazine... Astfel, în str. Pompierilor nr. 6 (patron d-nul Burnete Ioan) magazinul „Alion” oferă cumpărătorilor un sortiment deosebit de bogat, de cizme din piele (lungi, scurte și trei sferturi) pentru femei, la prețuri variind între 2 400 și 7 000 lei, de asemenea pentru bărbați și copii (ghețe și cizme) toate mărimile, la prețuri între 2 000 și 4 000 lei, respectiv 1 150 și 1 500 lei. „Absolut toată încălțăminte pe care o oferim spre vânzare cumpărătorilor este produsă în Franța. Practicăm un adaos comercial de maximum 20 la sută, re-

(continuare în pag. a III-a)

Ion GÎRNOD

Mai bine traficant decît comunist

Cu mai mulți ani în urmă, poliția din Columbia, ajutată de specialiști din SUA, descoperă ramificațiile uneia dintre cele mai mari rețele de traficanti de droguri din emisfera vestică și începe lupta împotriva lor. De data aceasta, brigada de luptă antidrog nu mai avea de-a face cu indivizi ce traficaau cîteva grame de prafuri în căptușelile hainelor, ci cu o organizație de tip mafiot cu încredințări și relații pînă la cele mai înalte cercuri ale puterii, care producea și răspindea tone întregi de halucinogene. În scurt timp, o simplă acțiune polițienească, se transformă într-un război în toată legea. Traficanții, numiți după localitatea unde își aveau cartierul general, „Cartelul Medelin”, dispun de sol-

dați, arme și luptă de la egal la egal împotriva armatei statului Columbia. După cîteva ani, Columbia apelează la sprijin internațional. Nu cu mult timp în urmă, Pablo Escobar, capul acestei rețele, accepta, în urma tratatelor să se predea, însă impune condiții și anume: cere să i se amenajeze o vilă confortabilă spre a-i servi drept puscărie. Condițiile îi sint acceptate și astfel ajunge în mîna justiției care îl căuta de mult timp.

Cu vreo doi ani în urmă, un lider comunist, debarcat de la putere, constată că este bolnav (ciudate boli îi apucă pe comunisti cînd scapă hăturile puterii!) și se duce la tra-

(Continuare în pag. a III-a)

Marius GHEORGHIU

PREMIERĂ ♦ PREMIERĂ ♦ PREMIERĂ ♦ PREMIERĂ

Circ și moralitate

Cînd, în 1825, un oarecare P. T. Barnum își părăsea preocuparea anostă de băcan și vinzător de pălării pentru a intra în lumea circului, nimeni, nici chiar el poate, nu și-ar fi imaginat că în scurt timp va deveni cel mai mare showman american în domeniu. Pornind de la principiul ce l-a călăuzit, că „oamenii vor să fie convinși pentru o clipă de ceea ce știu foarte bine că nu-i adevărat”, el a reușit să obțină cu ingeniozitate, șiretenie, dar și bună-credință, nu numai succesul „artistic” deplin, ci și unul financiar demn de invidiat. A început modest cu prezentarea negresei Joice Heth drept cea mai bătrînă femeie din lume, în vîrstă de 161 de ani, presupusă a fi fost doica lui George Washington, pentru ca ulterior, în urma altor achiziții de senzație, mai mult sau mai puțin mistificate, să transforme circul, cu imaginație și înțelepciune yankee, dintr-o stare anostă în care se complăceau saltimbanci zdrențăroși, în „Cel mai mare spectacol din lume”.

După Joice Heth au urmat și alte lucruri, mai degrabă stranii decît autentice: sirena cu trup de maimuță și coadă de pește, femeia cu barbă, omul schelet, omul tatuat și, în fine, doi siamezi — Chang și Eng. Aceștia și-au petrecut o bună parte din viață în circul lui Barnum, remarcîndu-se printr-o existență aproape normală. S-au căsătorit și au avut copii, ceea ce a stîrnit mai mult curiozitatea publicului. Autopsia a relevat posibilitatea unei operații care să-i despartă, dar au murit legați unul de celălalt în anul 1874, la vîrstă de 63 de ani.

Barnum își prezenta bizareriile în localul unui muzeu de pe Broadway care, în scurt timp, a devenit unul din principalele locuri de amuzament din New York. Piticul Tom Degețelul în ipostaza de general și, mai ales, Idila cu pitica Lavinia Warren au fost din plin exploatate de Barnum. Un succes financiar colosal l-a constituit, alături de expunerea în muzeu a balenelor albe, hipopotamilor vii și chiar a unor indieni, prezentarea elefantului Jumbo cumpărat de la grădina zoologică din Londra, care l-a adus un profit de 336 000 dolari în doar șase săptămîni.

Departate de a fi un escroc de rînd, Barnum a sensibilizat sufletele spectatorilor, prezentîndu-le, în contrast cu monștrii contrafactuși, piese de teatru cu caracter moralizator. De altfel, întreaga lui viață s-a desfășurat sub semnul unei conduite morale ireproșabile (reală sau „jucată”) dovadă fiind atitudinea pe care a avut-o cînd a fost ales primar al orașului Bridgeport și, mai ales, ca parlamentar în Adunarea legislativă a statului Connecticut, militînd pentru onestitate și înlăturarea traficului de influență.

Autoîntitulîndu-se „prințul farsorilor”, el a aderat totuși la un cod moral al artistului, foarte strict, motivînd prețul ridicat al biletelor de intrare prin faptul că se oferea mult mai mult decît se plătea.

Considerat drept părintele reclamei publicitare, Barnum a lansat o deviză care ne oferă încă odată imaginea unei personalități complexe, alcătuite din polii opuși ai binelui și răului, onestității și șarlataniei: „There's a sucker born every minute”. („În fiecare minut se naște un fraier”).

Apud British Encyclopaedia, 1969
American Encyclopaedia, 1970

Bravo, Vișa!

Am intrat în sala Teatrului de Stat cu o imensă doză de scepticism la adresa a ceea ce urma să fie joi seara, nu triumful unui artist (așa cum m-am gîndit inițial să scriu) ci, TRIUMFUL UNOR ARTIȘTI.

Îmi amintesc, în vremea în care colindam, ca spectator, teatrele bucureștene, întrebarea care se punea de regulă în fața unei noi reprezentații: „Cine joacă?”. Foarte rar se întreba: „Cine este regizorul?”. Dacă socotim drept preliminară îndatorirea ca regizorul să citească, să priceapă piesa și să conceapă spectacolul, apare ca o necesitate de ordin absolut ca el să lucreze și cu actorii. Este meritul incontestabil al regizorului Iulian Vișa de a lucra un spectacol extraordinar, în cele mai mici amănunte: de la costume, decoruri și lumini, pînă la jocul superb și mișcarea scenică a actorilor. Dar geniul lui Iulian Vișa constă în altceva, în modalitatea de exprimare a unei viziuni regizorale originale. Cuvintele mari par nesincere. Dar deschiderea stagiunii teatrale la Sibiu reprezintă VICTORIA ARTEI ASUPRA INCULTURII ȘI PREJUDECĂȚII.

Discreția de care s-a înconjurat Teatrul de Stat a făcut ca surpriza să fie totală.

Nu este în intenția mea să povestesc spectacolul, vă invit

să mergeți să-l vedeți. Ceea ce scriu acum sînt numai cîteva impresii imediate.

Foarte puțin obișnuiți cu astfel de spectacole, punerea în scenă a piesei „Chang Eng”, a suedezului Göran Tunström, a „trezit” în noi toate „canalele” de percepție, obligîndu-ne la o încordare necesară pentru descifrarea viziunii artistice a acestui spectacol total (deși pare o expresie uzată, totuși realitatea mă obligă să o folosesc).

Este primul spectacol al unui teatru de provincie pe care-l văd. Mărturisesc că aveam unele idei preconcepționale în ceea ce privește „actorii de provincie”. Nu sînt specialist, dar ca un spectator, care are un cult pentru TEATRU, trebuie să spun că m-am înșelat.

Cei doi actori care au intrat în personajul principal — „monștrii” Chang Eng (frații siamezi) Virgil Flonda și Constantin Chiriac, obligați de rol să joace tot spectacolul într-o poziție neobișnuită au făcut dovada că sînt doi ACTORI. Și cred că asta spune totul.

Dar dacă atunci cînd un spectacol este o „cădere” vină o poartă regizorul, atunci cînd un spectacol este un TRIUMF același regizor este de vină.

BRAVO VIȘA!

Natalia DROC

„Există unii care fac teatru și alții care există prin teatru”

— interviu cu regizorul IULIAN VIȘA, directorul Teatrului de Stat din Sibiu —

R.: Este o bucurie pentru sibieni să vă aibă din nou acasă și mai ales la conducerea Teatrului din Sibiu. Deschiderea stagiunii se face după un tur de forță cu CHANG ENG și CARTOTECA. Cum ați ajuns la piesa autorului suedez Göran Tunström?

I.V.: Am cunoscut piesa din Suedia și Danemarca. L-am cunoscut și pe Tunström ca romancier, pentru că Chang Eng este prima lui piesă de teatru.

Nu montez un spectacol în clipa în care am pus mîna pe un text. Îl las să aștepte și în momentul în care cred că se poate, încep.

Cînd m-am întors la Sibiu după 8 ani am vrut să pun în scenă Richard al III-lea al lui Shakespeare, dar nu am avut condițiile numerice în ceea ce privește actorii Teatrului din Sibiu. A trebuit să mă adaptez și în timp record am tradus piesa Chang Eng. Am avut șanse să întîlnesc actori potriviți care m-au ajutat foarte mult și așa s-a născut premiera.

R.: Chang Eng aduce ceva nou în concepția dumneavoastră regizorală?

I.V.: Nu, eu am lucrat tot timpul așa. Multă lume m-a acuzat că fac teatru experimental, dar pentru mine ceea ce fac este întotdeauna ceva nou. Experiența căpătată în afara țării mi-a dat altceva, altă libertate de gîndire și expresie. Acest lucru îmi dă încrederea în a încerca ceva nou. Fac teatru pentru că îmi place.

De fapt teatrul nu înseamnă a reproduce o realitate existentă. Teatrul nu este o maimuță a vieții, el creează viața. Atunci cînd ești conștient de asta o faci. Există unii care fac teatru și alții care există prin teatru.

R.: Spectacolul din deschiderea stagiunii subliniază o condiție fizică deosebită a actorilor. Mișcarea fiind un element principal în realizarea spectacolului...

I.V.: Consider că evoluînd, omul modern a involuat în direcția manifestărilor firești a corpului, a cenzurării unui adevăr al corpului în favoarea intelectului.

Între corp și viață sentimentelor este o relație foarte strînsă. Un corp care nu are o mișcare pregătită adăpostește un cimitir de sentimente.

Am început un antrenament serios, fizic, vocal și mental în ceea ce privește activitatea profesională, un antrenament care a durat, dar acum după spectacol, ai bucuria că durerea nu a fost degeaba. Un actor trebuie să fie un atlet fizic și spiritual. Atunci cînd prezinți gînduri și sentimente

spectatorului trebuie să conștii energie pe care să o trimiți mai departe celui care te urmărește. Pentru a-și aduce aproape publicul, actorul trebuie să-i ofere ceva.

Calitatea unui spectacol depinde și de calitatea publicului. Se stabilește o legătură invizibilă între public și actor.

Teatrul nu este doar text, lumină, muzică, mișcare, ci este și o sursă de energie.

R.: Pentru Sibiu CHANG ENG a fost ceva nou. Cum ați simțit publicul de la premieră?

I.V.: Atunci cînd apare o premieră se creează o situație incomodă. Cei care vin la primul spectacol sînt de obicei aceia care sînt alături de oamenii de pe scenă, sînt cei apropiați și îi simți foarte aproape de tine. Primul public este acela care înțelege mai bine truda actorului. Pentru noi abia de aici înainte începe greul.

R.: Am înțeles că a participat și autorul împreună cu primul Stokholmului la o repetiție generală. Cum i-a plăcut autorului spectacolul?

I.V.: I-a plăcut foarte mult, micile obiecții au fost doar alături de felul în care și-a văzut el textul. Dar a fost surprins deosebit de plăcut.

R.: Ce părere aveți despre oamenii cu care lucrați? Cum îi regăsiți după o absență îndelungată?

I.V.: Asta se simte din spectacol și este un spectacol bun și cu timpul va fi un spec-

tacol foarte bun. Cu acest început am repus Teatrul sibian în drepturile lui legitime. Cîndva ne vom aminti despre acest început ca despre „un dulce început”.

Ca și în sport, ștacheta va fi ridicată din ce în ce mai sus. Cu cît un spectacol se joacă mai mult cu atît va fi mai bun.

R.: Teatrul sibian este în această stagiune deținătorul unui record. Patru premiere într-un timp foarte, foarte scurt.

I.V.: Da, după cîte știu este o situație singulară în teatrul românesc, foarte greu de realizat.

R.: Ce planuri de viitor aveți pentru dumneavoastră și pentru Teatrul sibian?

I.V.: O să plec pentru două luni în străinătate. În această perioadă se vor juca cele două piese.

Situația actuală nu ne-a permis să ne facem mari planuri de viitor, instabilitatea și lipsa de bani nu ne permite acest lucru.

La anul vom avea la Sibiu Festivalul Shakespeare. Vom fi organizatori. Vor participa trupe din Anglia, Danemarca, Suedia și România. Festivalul va avea loc în aer liber, în curtea interioară a Muzeului, în curtea interioară a vechii Primării și într-una din cetățile care se află în jurul Sibiului.

Un alt gînd al meu este „Fatalistul Jacques” al lui Diderot, pe care l-am dramatizat. S-ar putea ca acesta să fie noul nostru spectacol. O

altă perspectivă este construcția unei săli Studio pe care o vom face în teatru.

R.: Oare va avea regizorul Iulian Vișa vreodată timp pentru a-i învăța și îndruma pe tinerii care iubesc teatrul?

I.V.: Dacă aș avea posibilitatea să lucrez cu un grup de tineri și o perspectivă a acestei munci aș face-o cu multă plăcere.

Sînt foarte interesat de lucrurile pe care le pot finaliza.

Am început să simt nevoia de a avea în jurul meu oameni capabili să vorbească cu mine aceeași limbă. Este greu să o iei de la capăt, chiar dacă este o muncă necesară în a crea și educa noi artiști. Am format în Danemarca un grup de tineri artiști.

În clipa în care simt că nu există o pornire reală pentru teatru renunț.

Pentru mine teatrul este o formă de existență. Cei care nu simt la fel și își desfășoară activitatea în teatru, devin simpli funcționari.

R.: Ce ne-ați putea spune despre premiera care va avea loc diseară?

I.V.: „CARTOTECA” este un spectacol care se deosebește clar de Chang Eng, un spectacol la care participă peste 20 de oameni și s-ar putea să pară un spectacol mai trăznit. Aici plăcerea jocului actorilor este cea determinantă.

Pentru prima dată în viața mea pregătesc două spectacole în paralel și am o deosebită satisfacție că am reușit.

R.: Vă mulțumesc și vă doresc succes!

Dan Ioan BOGDAN

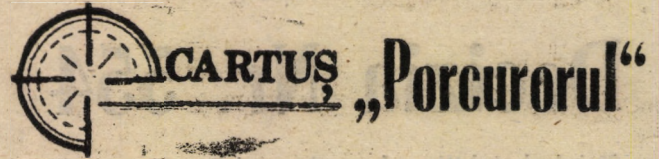
Unde nu-i cap, vai de picioare!

(urmare din pag. 1)

alizind un profit relativ mic, în condițiile în care, la prețurile vechi, un singur transport, din această țară, ne costă aproape 300 000 lei. S.C. „Nira” SRL din str. St. Ludwig Roth (patroni d-nii Nicorici Gheorghe și Raicu Nicolae) are de asemenea încălțăminte, toate mărimile, la următoarele prețuri: pentru bărbați (botine, 3 900 lei), pentru femei (cizme

din piele, imblănite, la prețuri între 2 208 și 3 018 lei), pentru copii (ghete și cizme imblănite, la prețul de 612 și 726 lei perechea). Special am lăsat la urmă magazinul „P & M” (patroni d-nii Ploeanu Teodor și Medrea Lucian) situat în șos. Sibiului nr. 55, pentru că acesta pur și simplu ne-a „luat ochii” datorită abundenței de mărfuri expuse spre vânzare aici, începând cu pahare gradate de bucătărie

ori bidoane din material plastic și încheind cu mobilier stil. Printre acestea, bineînțeles o gamă foarte variată de încălțăminte, inclusiv de sezon, produsă de societăți comerciale de marcă, atât din țară cât și din străinătate. I-am considerat inițial pe fiecare dintre asociații acestei „SRL” un fel de Mafalda care a revărsat peste noi... cornul abundenței. Și totuși am dori să aflăm de la d-nul Medrea Nicolae (directorul S.C. „Transilvania” SA) — a cărui asemănare de nume cu a unuia dintre asociații magazinului amintit, nu e deloc întâmplătoare — de ce unitățile comerțului de stat au devenit niște... copii orfani, purtând încălțări demodate din anii trecuți, așa cum din aceeași „epocă” este și conducerea S.C. „Transilvania” SA? Părea noastră este că, în cazul de față, se înșurubă de sine unele mutații, cu deosebire în vîrfurile... piramidei, pentru că dacă va fi păstrat „statu-quo”-ul vom afla și mai tirziu la fel ca în acest sezon că... „unde nu-i cap, vai de picioare!”

Am toată stima și admirația pentru oamenii legii corecți, cinstiți care încearcă să curețe societatea de infractori și să-i pună la locul lor după gratii.

Dar cum aș putea să cred că dumneata domnule „porcuror” nu ești un mizerabil și un corupt atîta timp cît accepți o mulțime de făr'de legi, fără să-ți pese de ce spune lumea, sau de ce cred colegii tăi. Cum am putea să rămînem insensibili la aventurile tale, deja celebre în Codul Penal. Arestezi pe unul care „iubea” găini și eliberezi pe cautiune violatorul pervers al unei minore. Arestezi pe cineva care lovește cu mașina o țevă și scoți basma curată pe un altul care omoară un om pe trecerea de pietoni. Nu mai vorbim de manevre, ciubucuri, atenții, peșcheșuri, nici despre așa zisa ta dizidență. Nu vorbim aici de toate murdăriile lăsate în urma ta și nici de faptul că nimeni nu a putut să te mituiască cu puțină „cinste”.

Pînă unde te va împinge nesimțirea și lăcomia? Cît te vom mai îngădui oare? Mai ales că s-au văzut cazuri în care vînătorul s-a trezit vînat.

Dan Ioan BOGDAN

Mai bine traficant decît comunist

(urmare din pag. 1)

tament la Moscova. Pentru că boala e grea, se tot tratează în timp ce țara pe care o condusesse spre „culmile înalte ale comunismului luminos, viitorul de aur al întregii omeniri” îi tot cere extrădarea. La Moscova, subit, Gorbaciov se îmbolnăvește și el, dar puțic eșuează și unchiul Mișa se însănătoșește brusc, îmbolnăvind-i pe alții. Scurt timp după aceasta, medicii sovietici constată că și starea sănătății comunistului nostru s-a îmbunătățit suficient pentru a-i prescrie un tratament ambulatoriu (adică a-l trimite la plimbare). Aflînd aceste „lucruri”, țara mamă căreia el i-a sacrificat cei mai frumoși ani din viață e gata să-l primească

la sinul ei și ca atare îi pregătește o reședință pe măsura meritelor lui, a cărei adresă o redăm în continuare: Berlin, închisoarea Moabit, etajul 6, o celulă de 9 m² secția deținuților deosebit de periculoși. Ați ghicit, pe tovarăș îl cheamă Erich Honecker. Deci oricum dacă ții la viitorul tău, este mai bine să fii traficant de droguri decît comunist!

„Prețurili... e cu noi!”

Teatrul de revistă „Constantin Tănase” din București, prezintă la Sibiu și Mediaș, luni 25 nov. a.c., de la orele 17 și 20, respectiv marți 26 nov. a.c. de la orele 17 și 19,30, superproducția „Prețurili... e cu noi” la care își dau concursul cunoscuți interpreți de muzică ușoară (Vasile Șeicaru, Nicu Dumitrescu, George Enache, Marcela Alexandru, Stelian Moise) precum și un îndrăgit „cvartet” de actori: Stela Popescu, Alexandru Arșinel, Jean Constantin și Gelu Manolache. Spectacolele au loc în Sala Sindicatelor din Sibiu și „1 Mai” din Mediaș. Un show mult așteptat de către toți și care, cu siguranță, va face săli arhipline. (I.G.)

SIBIU. La intersecția str. G-ral Magheru cu str. Constituției, personalitatea orașului este reprezentată de... GUNOAIE!

Foto: Iulian PREDA

Accidente mortale de cale ferată

Miercuri 20.11.1991, orele 14,30 între bariera de la Spitalul nr. 3 și podul de peste Cibin, oameni curioși erau adunați și priveau consternați la un om decedat, în urma accidentării de către un tren de marfă, în timp ce se deplasa de-a lungul căii ferate. Plt. Geangu Ioan, aflat la fața locului, ne-a informat că nu se cunoaște identitatea celui mort, ci doar faptul că este un pacient de la Spitalul de neuro-psihiatrie. Ulterior am aflat de la dl. cpt. Duică Cornel, de la Poliția TF Sibiu că accidentatul se numea Darie Ioan, în vîrstă de 59 de ani, internat la Spitalul de neuro-psihiatrie în data de 7.10.1991 cu diagnosticul „Sindrom depresiv melancolic”. Dl. cpt. ne-a relatat că se confruntă cu asemenea cazuri, ce se produc pe fondul consumului de alcool, al neasigurării la trecerea peste calea ferată, sau copiii nesupravegheați, ce se joacă în zona căilor ferate. Redăm alte câteva cazuri din ultimul timp:

● Oloiu Gheorghe din Orlat, fiind sub influența alcoolului, în timp ce-și făcea necesitățile între două vagoane, a fost surprins și accidentat mortal la executarea manevrelor CFR în stația Orlat, lăsînd doi copii orfani.

● Furdui Ioan, de 36 de ani, a fost accidentat mortal între stațiile CFR Turnișor și Cristian. Avea în sînge o alcoolemie de 2,80 la mie.

● Munteanu Maria, bolnavă psihic, datorită neasigurării la trecerea de cale ferată în zona Gara Mică a fost accidentată mortal.

Iulian PREDA

SPORT... SPORT... La Sofia, trenul fotbalistilor români a deraiat

Ecurile partidei din capitala Bulgariei încep să se stingă. Deși am crezut în garnitura alcătuită de Mircea Rădulescu pînă-n ultimul minut al meciului, avionul pentru Suedia va pleca fără noi, tricolorii — după o toamnă în forță — s-au înecat la mal, pierzînd pontul cel mare în final.

Șanse am avut, dar ni le-am irosit cu prea multă ușurință. Hagi ce ne-a dat cu stînga, ne-a luat cu dreapta și uite așa „miercurea neagră” a fotbalului românesc ne-a picurat în suflute multă amărăciune.

Așadar, prezența noastră la campionatul european se amîna. Mai așteptăm, mai avem timp, ne mai punem pe picioare, mai pierdem cîțiva jucători, schimbăm și antrenorii, vorba d-lui Vintilă: „ce ne-ncurcăm noi cu europenele?”

Ne-am întors acasă să ne plîngem ciuda și neputința de a trînsa o victorie în favoarea noastră, încheind o campanie în care puteam răsturna multe pronosticuri.

Așa că, înapoi la „oile noas-

tre”, la un campionat anonim de o mediocritate vizibilă, cu aranjamente de culise și arbitraje revoltătoare la meciuri desfășurate cu tribunele goale, cu echipe care fac exhibiții financiare și compromisuri să poată rezista. Adio Suedia, adio europene, ce-am mai putea spera? Să găsim un sponsor milos care să ne ajute să-i vedem cel puțin pe alții pe micul ecran, să ne împăcăm cu gîndul că puteam fi acolo, că am fost la un pas de realizarea unui vis.

Dar să mai sperăm, mai avem o șansă de „spălarea rușinii” cînd pe Ghencea militarii vor servi miercuri „macaroane genoveze”.

Doamne, cît am vrea să cîntăm la sfîrșitul partidei, mai devreme, cunoscutele versuri: „Steaua sus răsare ca o taină mare!”

Marcel BALOMIR

FOTBAL — DIVIZIA B

Azi, 23 nov., de la ora 11, pe stadionul IPA, va avea loc meciul de fotbal dintre echipele Șoimii IPA Sibiu — Gaz Metan Mediaș.

Cine, pe cine jecmănește

Mă numesc Dumitrescu Nicolae din Sibiu, str. Tipografilor nr. 22. Am 64 de ani. Sînt pensionar de 4 ani și așa cum m-au sfătuit părinții mei am fost condus de un principiu: „stringe bani albi pentru zile negre”, sau „stringe la tinerețe ca să ai la bătrînețe”. În spiritul acestor proverbe bătrînești, adevărate și înțelepte, am stăruit cu toată voința mea și a familiei pentru ca într-adevăr să nu fim risipitori și să reușim să punem un ban deoparte, pentru a ne fi la bătrînețe de ajutor și pen-

SCRISOARE DESCHISĂ

tru a nu fi puși în situația de a cere sau a ne împrumuta.

Așa sînd lucrurile, am renunțat la un film, la o piesă de teatru, la o seară petrecută la un restaurant, sau chiar la o excursie în țară sau peste hotare.

În cei 40 de ani de activitate am reușit să adun ceva bani, pe care i-am depus la CEC, în primul rînd pentru procurarea unui autoturism — la data de 1 iunie 1987, în sumă de 70 000 lei și mai apoi, un CEC în valoare de 12 900 lei cu nr. 3928 (număr de registru ICSMI) pentru procurarea unui televizor color.

Dar anii au trecut și constat cu uimire și în același timp cu durere că cineva ne jecmănește și își bate joc de noi, cei care am muncit timp de 40 de ani, zi de zi și sîmbetele și duminicile și suplimentar, chiar fără plată, doar, doar vom avea o zi mai bună „mîine”.

Acest mîine a sosit și spre regretul meu și al multor pensionari ca și mine ne-am văzut ruinați peste noapte, toată bruma noastră de agoniseală ne-a fost furată.

Dacă observi bine în jurul tău, în timp ce eu ca pensionar și la fel ca mine mulți, foarte mulți sărăcesc, sau sînt aduși în pragul sărăciei, alții se îmbogățesc, învîrtînd fel de fel de afaceri mai dubioase ca niciodată și cu multe ramificații în toate domeniile.

Cu fiecare zi ce trece, ei prosperă și noi pensionarii sărăcim.

Oare nu este o cale care să oprească această situație, sau rămîne în picioare — cu semn de întrebare: CINE PE CINE JECMĂNEȘTE?

N. DUMITRESCU

**PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SIBIU
JUDEȚUL SIBIU**

Decizia Nr. 554

Privind stabilirea locurilor publice din municipiul Sibiu în care se poate practica comerțul ambulant.

Primăria municipiului Sibiu, în ședința din 15 noiembrie 1991,

Analizând situația necorespunzătoare care se manifestă în prezent prin practicarea comerțului ambulant pe raza administrativ-teritorială a municipiului Sibiu,

În conformitate cu prevederile Legii nr. 12/1990 și a Hotărârii Guvernului nr. 201/1990,

În temeiul art. 9 din Legea 5/1990, privind administrarea județelor, municipiilor, orașelor și comunelor până la organizarea de alegeri locale,

DECIDE:

Art. 1 — Începând cu data de 25 noiembrie 1991 activitatea de comerț ambulant pe raza administrativ-teritorială a municipiului Sibiu se poate desfășura numai în Piața Obor, situată în Șoseaua Mediașului.

În acest sens, Administrația Piețelor Sibiu va lua măsurile ce se impun pentru ca activitatea pieței să se poată desfășura zilnic între orele 8—18.

Art. 2 — Cu ducerea la îndeplinire a prezentei decizii se însărcinează Administrația Piețelor Sibiu, Corpul de Control Comercial și Serviciul de Urbanism și Amenajarea Teritoriului din cadrul Primăriei municipiului Sibiu.

Art. 3 — Prezenta decizie intră în vigoare la data de 25 Noiembrie 1991, dată la care își încetează aplicabilitatea prevederile deciziei nr. 430/1990 a Primăriei municipiului Sibiu, privind stabilirea locurilor publice în care se poate desfășura comerțul ambulant.

Dată în Sibiu, la 15 noiembrie 1991.

PRIMAR,
Petru Trif

SECRETAR,
Cornel Știrbeț

Decizia Nr. 555

privind unele măsuri pentru desfășurarea activităților comerciale în P-ța Teatrului din municipiul Sibiu.

Primăria municipiului Sibiu, în ședința din 15 noiembrie 1991,

Analizând referatul Corpului de Control Comercial prin care se propun măsurile ce trebuie luate pentru desfășurarea unei activități comerciale legale și civilizate în Piața Teatrului din municipiul Sibiu,

În conformitate cu prevederile legii nr. 3/1972, art. 44, lit. c și Legii nr. 12/1990, art. 1, lit. a,

În temeiul art. 9 din Legea nr. 5/1990, privind administrarea județelor, municipiilor, orașelor și comunelor până la organizarea de alegeri locale,

DECIDE:

Art. 1 — Pentru amenajarea corespunzătoare a Pieței Teatrului, se suspendă orice activitate comercială în acest loc pe perioada 25 noiembrie — 16 decembrie 1991.

Art. 2 — Conducerea Administrației Piețelor Sibiu până la data de 2 decembrie 1991, va lua măsuri de ridicare a gunoaielor existente, dezinfectarea cu substanțe chimice corespunzătoare a întregii platforme și a celorlalte spații comerciale proprii.

De asemenea până la aceeași dată va asigura amenajarea unui loc special pentru colectarea gunoaielor, dotat cu materiale adecvate și se va asigura executarea lucrărilor de reparații la căile de acces și platformă.

Art. 3 — Serviciul Urbanism și Amenajarea Teritoriului și Corpul de Control Comercial din cadrul Primăriei municipiului Sibiu, până la data de 2 decembrie 1991, vor lua măsuri pentru desființarea tuturor construcțiilor executate fără autorizație legală, vor reactualiza modul de amplasare al construcțiilor provizorii existente stabilind perimetrul destinat activităților comerciale și sectorizarea acestuia pe grupe de produse.

În perioada 2—10 decembrie 1991 proprietarii construcțiilor (chioscuri-tonete, etc.) le vor reamplasa conform noii documentații întocmite și vor executa toate lucrările necesare pentru igienizarea, repararea și reconsiderarea estetică a acestora, în caz contrar luându-se măsurile pentru desființarea lor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea nr. 50/1991.

Art. 4 — Centrul de Medicină Preventivă Sibiu, până la data de 16 decembrie 1991, va verifica autorizațiile sanitare de funcționare pentru toate unitățile de desfacere din zona respectivă, stabilind cu exactitate grupele de produse care îndeplinesc condițiile igienico-sanitare de vânzare către populație.

În data de 16 decembrie 1991 un reprezentant al Centrului de Medicină Preventivă va

prezenta Primăriei municipiului Sibiu situația privind autorizațiile sanitare de funcționare eliberate și problemele care se ridică în legătură cu desfășurarea activității comerciale pe linie sanitară.

Art. 5 — Conducerea Administrației Piețelor Sibiu, va asigura amenajarea unui grup sanitar de utilitate publică până la data de 30 decembrie 1991.

Art. 6 — Se interzice practicarea comerțului ambulant cu produse alimentare și nealimentare în P-ța Teatrului și în zona limitrofă.

Producătorii particulari pot să vândă populației legume, fructe și flori pe baza certificatului de producător emis de primăria competentă, numai pe mesele special destinate acestui scop de către Administrația Piețelor.

Comercianții ambulanți autorizați vor putea desfășura activitatea comercială în Piața Obor din municipiul Sibiu.

Art. 7 — Soc. Com. „SALUBRIS” S.A. Sibiu, care are în administrare parcare din zona pieței, va lua măsurile legale ce se impun pentru păstrarea destinației aprobate și interzicerea oricăror acte de comerț în locul respectiv. În caz contrar se vor aplica sancțiunile legale persoanelor responsabile de administrarea necorespunzătoare a parcerii.

Art. 8 — Unităților comerciale autorizate să funcționeze în Piața Teatrului, li se interzice desfășurarea către populație a băuturilor alcoolice de orice fel. În acest sens Corpul de Control Comercial al Primăriei municipiului Sibiu, va verifica obiectul tuturor autorizațiilor comerciale de funcționare și va propune modificarea corespunzătoare a acestora.

Art. 9 — Efectuarea de acte de comerț cu nerespectarea prevederilor prezentei decizii, constituie activități comerciale ilicite și au ca efect aplicarea față de cei ce le-au săvârșit a măsurilor prevăzute de Legea nr. 12/1990, art. 2, lit. c, Legea nr. 61/1991.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se face de către primarul și împuterniciții acestuia, Corpul de Control Comercial, organele Gărzii Financiare, ofițerii și subofițerii de poliție.

Art. 10 — Prezenta decizie intră în vigoare la data de 25 noiembrie 1991.

Art. 11 — Cu urmărirea îndeplinirii prezentei decizii, se însărcinează viceprimarii Primăriei municipiului Sibiu.

Dată în Sibiu, la 15 noiembrie 1991.

PRIMAR,
Petru Trif

SECRETAR,
Cornel Știrbeț

Agencia Transport Public Mediaș TURSIB — R. A.

telefon 928/1 56 78,

ANUNȚA:

În data de 28 noiembrie 1991, se organizează **CONCURS** pentru ocuparea unui post de **CONTABIL**. angajează **SOFERI** categoria **D**. (326)

LUNI, 25 NOIEMBRIE 1991

14,00 Actualități 14,10 Calendarul zilei 14,20 Worldnet

Usia 15,20 Avangpremiera săptămânii 15,40 Copiii noștri — viitori muzicieni 16,00 Casa și grădina 16,30 Dialog cu iubitorii muzicii ușoare 17,00 Știri 17,05 Emisiune în limba maghiară 18,35 Invitatul emisiunii 19,05 Tezaur 19,35 Desene animate 20,00 Actualități. Sport 21,00 Studioul economic 21,30 Teatru TV 23,00 Cronica Parlamentului 0,05 Confluente.

Mica publicitate

VINZARI-CUMPARARI

● Vind Dacia 1300, an fabricație 1975, preț convenabil. Telefon 8 13 95, — Teodorescu Mihai, str. Fintinele nr. 2, ap. 27, orele 17—21. (MP)

● Vind înscriere Dacia 1300 din iulie 1987, Sibiu — telefon 7 27 93, OPREAN, după ora 17. (MP)

● Vind, urgent, televizor color ITT, diagonala 66 cm, cu telecomandă. Preț 275 mărți, str. Liviu Rebreanu nr. 1 (fostă Reforma Agrară — din 9 Mai). (5354)

● Cumpăr aparat foto marca SEAGULL (cu film 6×6). Telefon 924/3 22 26, orele 8—14. (5353)

ANIVERSARE

Azi, la împlinirea vârstei de 24 ani, urez dragiei mele soții — GIRONOD CAMELIA-ALINA — multă sănătate, fericire, viață lungă și „La mulți ani!” (MP)

MAPAMOND

O NOUĂ OFENSIVĂ FEDERALĂ

Osijek — 21.11. — După căderea Vukovarului, armata federală și-a concentrat atacurile asupra orașului Osijek, la 30 km nord-vest de Vukovar. Croații se așteaptă la o ofensivă federală de amploare, asupra acestui oraș. Vukovarul a fost declarat capitala Regiunii Autonome Sârbe din teritoriul Croației. Un convoi cu sute de refugiați din acest oraș-polygon, a ajuns cu bine în Rep. Bosnia-Herțegovina. Un reporter care afirma că a descoperit lângă Vukovar, în satul Borovo Neserie, zeci de copii sârbi masacrați de croați și aruncați în pivnița unei școli, a revenit spunând că de fapt n-a văzut nici un copil mort. Guvernul sârb a reacționat printr-un protest la adresa croaților învinuiți de măcel. În timp ce croații au

anunțat că este o înscenare sârbă.

La Dubrovnik, care are 35 locuitori evrei, a sosit nava „Iliria” purtând un pavilion cu o stea în șase colțuri, având la bord 300 tone alimente.

În urmă cu două săptămâni o altă navă: „Aripile Zadarului” a adus ajutoare ale evreilor din Italia.

Trimisul ONU și-a continuat misiunea sa în Iugoslavia. C. Vance l-a întâlnit pe președintele comunist al Serbiei, S. Milosevici, la Belgrad și pe A. Izetbegovici (preș. Bosniei-Herțegovina) la Sarajevo.

Propunerile europene de embargo asupra Iugoslaviei, în timp ce rezistență în Cons. de Securitate ONU. Este puțin probabil aprobarea de sancțiuni ale ONU, datorită împotrivirii Chinei și URSS. Sevardnadze (redevinut ministru de externe sovietic) a dat ca exemplu, sancțiunile economice impuse Rep. Sud-Africane, care n-au dat rezultate.

Rubrică de Emil PORIME

Redactor șef: **TRAIAN SUCIU**